

ἀντιβόλι τό, Νάξ. ἀδ'βόλ' Σάμ. ἀθιβόλι Ἀμοργ. Ἀστυπ. Ζάκ. Θήρ. Θράκ. Ἰκαρ. Κύθν. Μῆλ. Νάξ. (Ἀπύρανθ. Γλυνᾶδ.) Πελοπν. (Κάμπος Λακων.) Σίφν. κ.ά. ἴθι-βόλι Εὐβ. (Κονίστρ. Ὁξύλιθ.) Ἡπ. Πελοπν. (Λακων.) κ.ά. ἴθι-βόλ' Τῆν. (Κώμ.)

Ἐκ τοῦ μεσν. οὐσ. ἀντιβόλιν, παρ' ὃ καὶ ἀθιβόλιν. Πβ. Ἀσίζ. Κύπρ. (ἔκδ. ΚΣάθα) 129.

1) Ὑπόδειγμα γραφῆς πρὸς ἀντιγραφὴν Ζάκ. 2) Ὑπόδειγμα, σχέδιον, ὁμοίωμα ἐκ χαρτοῦ, δέρματος ἢ σκληρᾶς ὕλης, καθ' ὃ κόπτονται τεμάχια πρὸς κατασκευὴν μεγαλυτέρου ὅλου, οἷον ἐνδυμάτων, ὑποδημάτων, ἐπίπλων κττ. ἔνθ' ἄν.: Ἐκοψα ἓνα ἴθι-βόλι γὰρ σκούφια τοῦ παιδίου μου Κονίστρ. Ὁ τοσαύτης ἔχει ἀθιβόλι καὶ παίρνει ἀξαμάρι Ἀπύρανθ. || Φρ. Ἀθιβόλι εἶναι τ' ἀφτί του (ἐπὶ ἀνθρώπου ὁξέως καὶ ἀκριβῶς ἀκούοντος) Ἀπύρανθ. Νὰ χάσῃ ὁ Θεὸς τὸ ἀθιβόλι σου! (ἄλλος ὅμοιος πρὸς σὲ νὰ μὴ γεννηθῇ! Συνών. ἀρὰ νὰ χάσῃ ὁ Θεὸς τὸ καλούπι σου!) αὐτόθι Συνών. ἀχνάρι, στάμπα. 3) Μεταφ. ὑπόδειγμα, παράδειγμα κακὸν Σάμ.: Ὅλους οὐ κόσμους τὸν ἔχ' ἀδ'βόλ'. β) Μετων. περίγελως, ἀνόητος Ἀμοργ. Νάξ. (Γλυνᾶδ.): Ἐ! ἀθιβόλι ποῦ 'σαι! Γλυνᾶδ.

ἀντίβοσκο τό, Λεξ. Δημητρ.

Ἐκ τῆς προθ. ἀντὶ καὶ τοῦ οὐσ. βοσκή.

Συνήθως κατὰ πληθ., ἀντιμισθία τῆς βοσκῆς, τὸ εἰς εἶδος ἀποδιδόμενον μίσθωμα τῆς βοσκῆς ὑπὸ ποιμένος, οἷον εἰς ἔριον, γάλα, βούτυρον, τυρόν.

ἀντίβουλος ὁ, Εὐβ. (Ὁξύλιθ.)

Ἐκ τοῦ ἀρχ. ἀντιβούλομαι.

Κακόβουλος, κακεντρεχῆς. Συνών. ἐπίβουλος, ἀντίχριστος.

ἀντιβούνιν τό, Πόντ. (Κερασ.)

Ἐκ τῆς προθ. ἀντὶ καὶ τοῦ οὐσ. βουνὸ ἢ βουνί, δι' ὃ ἰδ. βουνί.

Βουνόν, ὄρος κείμενον πλησίον ἢ ἀπέναντι ἄλλου βουνοῦ: Ἄσμ.

Θωρεῖς ἐκεῖνο τὸ βουνὸν καὶ τ' ἄλλο τ' ἀντιβούνιν καὶ τ' ἄλλο τ' ἀντιπέραστον, ντὸ ἔν' ὤρηλόν καὶ μέγαν;

***ἀντιβραγὰ** ἐπίρρ. ἀδιβραγὰ Κρήτ. ἀντίβραγα Ἡπ. ἀδιβραγα Κρήτ.

Ἐκ τῆς προθ. ἀντὶ καὶ τοῦ ἐπίρρ. αὐραγὰ, δι' ὃ ἰδ. αὐραγὰ.

Μεθαύριον ἀργά, βράδυ, τὴν τρίτην ἀπὸ σήμερον ἐσπέραν ἔνθ' ἄν.: Ἄσμ.

Νὰ 'μουν ἀπόψε 'ς τὴ Μιαμοῦ καὶ αὐραγὰ 'ς τὸν Κρότο καὶ ἀδιβραγὰ 'ς τὸ Χάρακα τὸ μυρισμένο δόπο Κρήτ.

ἀντιβράζω Κάρπ.

Ἐκ τῆς προθ. ἀντὶ καὶ τοῦ ρ. βράζω.

Βράζω ἐκ δευτέρου: Φαεῖ ἀντιβρασμένο. Συνών. ξαναβράζω.

ἀντιβρακάτος ἐπίθ. Ἡπ.

Ἐκ τῆς προθ. ἀντὶ καὶ τοῦ ἐπίθ. βρακάτος.

Ὁ οἶονεὶ φορῶν βράκαν, ἐπὶ ἀλέκτορος φέροντος πτερὰ μέχρι καὶ τῶν γονάτων: Αἰνιγμ.

Πτερινὸς ἀντιβρακάτος | καὶ σιδερονκατσουλᾶτος
οἶντα ἀνοίγει τὰ φτιρὰ | καὶ πλακώνει τὴν κυρὰ
(ὁ ἀνεμόμυλος). Συνών. βρακάτος. Πβ. ἀναβρακάτος 1.

ἀντίβρασι ἢ, Κάρπ.

Ἐκ τῆς προθ. ἀντὶ καὶ τοῦ οὐσ. βράσι.

Τὸ ἐκ νέου βρασθέν: Τὸ φαεῖ εἶναι ἀντίβρασι. Συνών. ἀντιβρασιά.

ἀντιβρασιά ἢ, Κάρπ. (Ἐλυμπ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀντίβρασι.

Ἀντίβρασι, ὃ ἰδ.

ἀντίβροντο τό, Γβλαχογιάνν. Μεγάλ. χρόν. 113

Ἐκ τῆς προθ. ἀντὶ καὶ τοῦ οὐσ. βροντή.

Σύμμικτος θόρυβος, βοή: Τῆς ἔξοδος τ' ἀντίβροντο γέμισε τῶ βουνῶν τὰ κάρκαρα, λιάκουρες καὶ κλεισοῦρες ἀντιβούσαν.

ἀντιβροντιῶ Πελοπν. (Βαλτέτσ.) — Γστρατήγ. Τί λέν τὰ κύμ. 36.

Ἐκ τῆς προθ. ἀντὶ καὶ τοῦ ρ. βροντιῶ.

1) Βροντιῶ, ἡχῶ Πελοπν. (Βαλτέτσ.): Ὁ τρανταγμὸς καὶ ὁ βρόντος ἀντιβρόντηξε τριχτὰ κάτον 'κεῖ 'ς τὰ πλατώματα. || Ἄσμ.

Καριοφίλια ἀντιβροντοῦν καὶ ἀστράφτουν γιταγάνια.

2) Ἀντηχῶ Γστρατήγ. ἔνθ' ἄν.: Ποίημ.

Ἀπὸ κανόνια ἀντιβροντοῦν οἱ ἀκρογιαλιεῖς καὶ οἱ κάβοι καὶ τοῦ νησιοῦ τὴν ἡρεμὴ ξυπνοῦνε σιγαλιά.

Συνών. ἀντιβογγῶ, ἀντιβοῖζω.

ἀντίβροχο τό, Ἡπ. (Τζουμέρκ.) Πελοπν. (Λάστ.) — Passow Carm. popular. 261 ἀντίβροχου Θεσσ. (Καρδίτσ.)

Ἐκ τῆς προθ. ἀντὶ καὶ τοῦ οὐσ. βρόχι.

Εἶδος παγίδος πρὸς σύλληψιν πτηνῶν ἔνθ' ἄν.: Ἄσμ. Ποιὸς ἔχει βρόχια 'ς τὰ βουνὰ καὶ ἀντίβροχα 'ς τοὺς κάμπους, μὴν πιάστηκε ὁ πετρίτης μου, μὴν πιάστηκεν ὁ γιός μου; Passow ἔνθ' ἄν.

Θὰ στήσω βρόχια 'ς τὰ βουνὰ καὶ ἀντίβροχα 'ς τοὺς κάμπους, καὶ θὰ σὲ πιάσω πέρδικα

Λάστ.

Ἐβαλε βρόχια 'ς τὰ βουνὰ καὶ ἀντίβροχα 'ς τοὺς κάμπους, τὴν πέρδικα τὴν ἔπιασε καὶ 'ς τὸ κλουβὶ τὴ βάνει

Τζουμέρκ. Συνών. βρόχι.

ἀντίγαμος ὁ, Ἀντικύθ. Ἰκαρ. Κάρπ. Κάσ. Κύθηρ. Κύπρ. (Πάφ. κ.ά.) Κῶς Λέρ. Μῆλ. Μύκ. Νίσυρ. Σίφν. Τῆλ. Χίος (Χαλκ. κ.ά.) ἀδίγαμος Ἄνδρ. Θήρ. Κρήτ. Κύθν. Πάρ. Σέριφ. Σύμ. ἀδίγαμους Λέσβ. Σάμ. ἀδ'γάμος Πάρ. (Λεῦκ.) ἀντίγαμα τά, Εὐβ. (Κάρυστ.) Σίφν. ἀδίγαμα Ἄνδρ. Κύθν.

Ἐκ τῆς προθ. ἀντὶ καὶ τοῦ οὐσ. γάμος.

1) Ἡ ἀπόδοσις τῆς ἐορτῆς τοῦ γάμου διὰ συμποσίου εἰς ὃ παρακάθηνται οἱ στενότεροι συγγενεῖς καὶ φίλοι γινομένη συνήθως μὲν τὴν ἐπομένην Κυριακὴν, ἥτοι τὴν ὀγδόην ἡμέραν, ἐνιαχοῦ δὲ τὴν δεκάτην πέμπτην ἡμέραν ἢ τὴν τρίτην ἢ τὴν ἐπομένην ἔνθ' ἄν.: Θεὸν πάμε νὰ κάμωμε τὸν ἀδίγαμο 'ς τοῦ δάρδα τοῦ πεδάκληρου τὸ σπῖτι Θήρ. || Ἄσμ.

Ἀνοίξετε ξημέρωσε χαρὰ Θεοῦ ἡμέρα, τοῦ ἀντιγάμου ἢ χαρὰ χαρούμενη Δευτέρα

Στὸ γάμο σου, 'ς τὸ γάμο σου | πέδε κοράκοι ἀπάνω σου Κῶς

καὶ 'ς τὸν ἀδίγαμό σου | νὰ τρών τὸν ἐμγαλό σου!

(ἀρὰ) Θήρ. Συνών. ἀντίχαρα, ὀχτάδα, πιστροφία.

2) Ἡ πρὸ τοῦ συμποσίου μετάβασις τῶν νεονύμφων εἰς τὸν ναὸν συνοδευομένων ὑπὸ τῶν συγγενῶν καὶ φίλων, ἔνθα εὐλογεῖ αὐτοὺς ὁ ἱερεὺς Πάρ.

